Noul proiect UE: abolirea istoriei

DE LEVANA ZIGMUND (AUTORI/LEVANA-ZIGMUND-675) / OPINII / Publicat: Joi, 07 martie 2024, 11:40 / Actualizat: Joi, 07 martie 2024, 12:33 / 3 comentarii

(images/articole/187992.jpg)

ActiveNews se confruntă cu cenzura *pe rețele sociale și pe internet. Intrați direct pe site pentru a ne citi și abonați-vă la buletinul nostru gratuit (/inregistrare-newsletter). Dacă doriți să ne sprijiniți, orice DONAȚIE este binevenită (/sustineactivenews). Doamne, ajută!*

---

ascultă articolul

Cel mai eficient mod de a distruge un popor este să-i interzici și să-i anulezi înțelegerea despre propria istorie.

George Orwell

Știu că e desuet, dar eu încă mă mai uimesc și mă mai revolt când ingineria socială se face pe față. Parcă tot mă mai aștept la puțin respect, la puțină perdea, la puțin bla-bla, un suc, o prăjitură.

Aș fi zis că e din cauza vârstei, dar mă văd obligată să constat că e mult mai grav: îmi lipsește o conștiință europeană adecvată. Am avut această revelație a neajunsurilor mele citind rezoluția Parlamentului European privind ***„conștiința istorică europeană”*** (http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2024-0030_RO.html), rezoluție adoptată pe 17 ianuarie 2024.

Sigur, prima reacție a fost să mă simt prost că, la jumătatea lui ianuarie, când eu abia-mi mijeam cu teamă ochii către 2024, aleșii Europei trudeau deja de zor - nu la vreo chestie mundană (ca miile și miile de altele pe care le decid, într-un elan de regulare în lung, în lat și într-o dungă a vieții omenești care trebuie că va rămâne în istorie ca record absolut al gândirii birocratice), ci la ceva cu adevărat major. Sau, cel puțin, așa sună. Pentru că, imediat după ce m-am jenat preț de câteva secunde și mi-am mai făcut o cafea, am realizat că habar nu am ce este aia „conștiință istorică europeană”. Lacună impardonabilă pe care m-am învrednicit s-o corectez.

Așadar, pentru cei interesați: „conștiința istorică europeană” este... Mister. Pe cele cinci pagini scrise mărunt ale actului normativ nu există nicio definiție.

Dar prea vrem totul mură în gură. Nu-și găsește omul conștiința istorică europeană așa, bătând din palme. Trebuie să muncim și noi puțin. Cu spiritul ludic de care dă mereu dovadă, Uniunea Europeană vrea să ne angajeze într-un joc de masă, ceva ca un *quest* euro-cetățenesc, cu indicii presărate ici și colo, piste false, sugestii, fente, revelații. L-am jucat. Durează mult, pentru că presupune studiul unui purcoi de documente pline de eufemisme, butaforie și ezoterism birocratice, iar concluziile ar putea dezamăgi (instituțiile europene, cel puțin, nu par mulțumite), dar este foarte instructiv. Încerc să rezum mai jos pe cât posibil.

Identitatea europeană nu există, dar se face

Întâi de toate, mi-am zis, pentru a avea o conștiință (europeană), trebuie să ai o identitate (europeană). M-am temut că mă arunc, dar Parlamentul European pare să fie de acord cu această premisă, pentru că face trimitere, în preambulul rezoluției, la un studiu de fundamentare privind ***„identitatea europeană”*** (http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/585921/IPOL_STU(2017)585921_EN.pdf). Concluzia acestui studiu este că, *hélas*, așa ceva nu există.

Autorii studiului se tânguie: care identitate europeană când noi nici Europa nu știm prea bine ce e:

„Ce înseamnă, de fapt, Europa și la care Europă ne referim? Europa ca spațiu geografic? Europa în vreun sens cultural? Uniunea Europeană? Ori poate Europa ca un soi de utopie ori model «transcendental»?”.

Alții s-ar fi oprit aici; dacă „identitatea europeană” nu exista la data studiului, în 2017, lungi decade de la constituirea instituțiilor supranaționale vest-europene și douăzeci de ani de la marea lor expansiune în est, șansele s-o mai facem noi de-acum încolo, și de-am vrea, bat spre zero.

Cum spun chiar autorii studiului, ***„perspectivele (creării) unei identități europene propriu-zise par sumbre, având în vedere dificultățile pe care le presupune construirea unei identități transnaționale și, în special, cadrul politic existent acum”***.

Dar nu este ea, Uniunea Europeană, genul de entitate care să renunțe în fața realității. Ni se spune că ***„stimularea unui sentiment de apartenență europeană printre cetățeni este (încă) un lucru posibil”***; de fapt, este chiar obligatoriu, ***„un* sine qua non*, dacă este ca Uniunea să continue să existe ca entitate politică, ceea ce presupune legitimitate și susținere publică”***.

Descoperim, astfel, intriga acestui joc extrem de pasionant: avem o entitate politică; ea vrea să continue să existe; pentru asta, are nevoie de legitimitate și susținere publică (oarecum absente, se deduce, pe moment); ambele necesită existența unei identități colective „europene”. Care identitate colectivă nu există. Ce facem? Cum ce facem? O creăm.

Problemă: identitatea națională

Primul lucru de care se izbesc autorii studiului după ce se plâng, preț de câteva pagini, de complexitatea aproape imposibilă a temei, este identitatea națională. ***„Problema primordială”***, suntem anunțați, este ***„ce facem cu statul național, care continuă să fie reperul politic predominant în Europa contemporană și nu numai”***.

Statul național, ni se spune cu oarece năduf, este „*modelul* însuși de ordonare și organizare politică, socio-economică și culturală a societăților începând cu secolul XVII”, model capabil să creeze o identitate națională bazându-se pe cinci elemente fundamentale: (1) un teritoriu istoric, ori, pardon, „patrie”; (2) o memorie istorică și mituri comune; (3) o cultură de masă comună; (4) drepturi și obligații juridice comune; (5) o economie comună.

Sigur, fiind un studiu „european”, ni se precizează că, potrivit „experților”, toate astea nu creează decât o ***„comunitate imaginară”***, pentru că ***„nici măcar în cele mai mici națiuni, oamenii nu-i vor cunoaște niciodată pe toți ceilalți membri, nu-i vor întâlni, nici măcar nu vor auzi de ei, dar, cu toate astea, în mintea fiecăruia va exista imaginea acestei comuniuni”***, resimțită ca ***„fraternitate”***.

Dar, imaginară așa cum este ea, această identitate națională ***„a reușit, de-a lungul ultimelor două secole, să facă milioane de oameni nu atât să omoare, cât să moară bucuroși pentru astfel de fantezii limitate”***. Națiunile, ni se spune, sunt ***„doar niște artefacte culturale”***; lor ***„le lipsește o natură absolută și vreo finalitate clară”***.

Mai să te simți prost că ai o identitate națională, până afli că, de fapt, studiul***„cântărește șansele și limitele încercării de a transfera tiparele de construcție a identității naționale la un nivel supranațional”***.

Soluție: „identitatea europeană” o va copia pe cea națională

Pe românește spus, Uniunea Europeană dorește să creeze o „identitate europeană” imitând modelul național.

Sigur, sigur, nu vă temeți - această „identitate europeană” nu o va înlocui pe cea națională, Doamne ferește, nu. Doar o va „suplimenta”.

Altfel spus, cele cinci elemente fundamentale de mai sus vor deveni zece. Două patrii, două seturi de memorii istorice și mituri comune, două culturi de masă comune, două seturi de legislație și două economii. Nimic schizoid aici.

Nu ni se spune de ce această „identitate europeană” ar fi mai puțin imaginară decât cea națională, dar, dacă tot nu există, se pare că e mai bine să ai mai multe.

Parte dintre elementele constitutive ale structurii supranaționale din care ar urma să emane „identitatea europeană” sunt deja de multă vreme în lucru: avem un soi de economie comună, ori măcar decizii economice majore care se iau la nivel „european”, legislație adoptată la nivel supranațional care se impune tot mai mult asupra celei naționale, ceva care începe să aducă a cultură de masă comună, mai ales printre tinerii de la orașe (fie ea și o cultură comună de inspirație americană, nu „europeană”, dar, vorba cântecului, „*we are all Americans now*”).

Despre elementul „teritoriu” nu se poate vorbi decât în termeni geografici, și nici măcar acolo nu-i prea clar; un expert european (http://www.robert-schuman.eu/en/european-issues/0466-europe-and-the-identity-challenge-who-are-we) reamintește că ***„Europa este înconjurată de mări la nord, la vest și la sud, dar nu există nicio limită geografică evidentă a proiectului european către est”***.

Nu știu dacă precizarea s-a dorit ofensivă sau defensivă, dar ea datează din 2018. Textele fondatoare și principalele acte normative ale Uniunii Europene nu conțin cuvântul „teritoriu”, care este asociat teritoriilor naționale ale statelor membre, ci doar mai vagul „arie”. De la „arie” la „patrie” e cale foarte lungă.

Așadar, dacă economie, legislație și dixtracție comune mai avem, cu „patria”, memoria istorică și miturile comune europene stăm mai prost.

Așa ajungem la rezoluția Parlamentului European din 17 ianuarie 2024 privind „conștiința istorică europeană”.

Istorie-istorie, da' s-o știm și noi

Așa cum o recunoaște și studiul de fundamentare, dacă memoria colectivă a unei nații, ca sursă a identității naționale, se bazează pe repere istorice evidente, ***„într-un context supranațional, percepția asupra trecutului se dovedește mult mai eterogenă, iar problemele pe care le pune crearea unei memorii colective, ba chiar însăși definirea unor repere istorice, se multiplică”***.

Și încă cum. Nu vreau să fiu nesuferită, dar nu știu câți cetățeni ai statelor membre occidentale au adânc înfipt în minte că Imperiul roman s-a prăbușit inițial numai în Apus, continuând să existe în Europa de Est, sub forma Bizanțului, încă o mie de ani, motiv pentru care „evul întunecat” al Europei de Vest nu s-a văzut la fel prin zona noastră.

Ori că Biserica ortodoxă nu a avut nici Reformă, nici Renaștere și nici Contrareformă ori Inchiziție.

Ori că europenii ortodocși nu au participat la cruciade, cu atât mai puțin la incursiunea asupra Constantinopolului.

Asta ca să nu mai spun că nu cred că Mircea cel Bătrân, Ștefan cel Mare ori Mihai Viteazul fac parte din memoria colectivă a vreunei țări europene occidentale, deși ei au fost mari apărători ai creștinătății.

(De Vlad Țepeș cred că se știe, pentru că el este Dracula, după cum rezultă și din păpușelele grotești care infestează intrarea la Castelul Bran).

De altfel, același expert citat mai sus ne spune că sinteza „identității culturale comune” a „europenilor” este formată din: ***„realitatea istorică obiectivă apărută după prăbușirea Imperiului Roman”*** (de Apus, se înțelege), ***„Biserică”***(catolică, se înțelege), ***„feudalism (curte regală, oraș, ordine religioase), universități (Bologna, Praga, Oxford și Paris)”***, ***„Renaștere și Reformă, revoluție științifică și arcul Barocului, de la Roma la Praga”***.

Prea puține elemente din istoria Europei de Est apar pe acest traseu al „identității mnemonice” europene.

Sigur, în oglindă, mă îndoiesc că mulți români știu mare lucru despre, zic și eu, Outremer, Filip cel Frumos, papii de la Avignon sau Rudolf al II-lea. Nici Otto cel Mare nu cred că bântuie memoria colectivă a românilor; cel mai probabil, majoritatea nici nu ar fi auzit de el, dacă președintele Klaus Iohannis nu ar fi primit, în 2020, Premiul Otto cel Mare al orașului Madgeburg[4] (file:///C:/Users/hp/Downloads/Noul%20proiect%20UE.docx#_ftn4) „pentru implicarea în slujba ideii europene, a democrației, statului de drept și unității continentului".

Am dat doar câteva exemple la întâmplare, pentru a ilustra dimensiunile monumentale ale misiunii de a crea o „memorie istorică europeană" comună tuturor țărilor situate geografic pe acest bătrân continent.

O istorie scurtă, în două acte...

Este o misiune atât de uriașă încât nici măcar Uniunea Europeană, cu toate capacitățile care-i stau la dispoziție (inclusiv „legi ale memoriei"), nu și-o asumă. De renunțat nu poate, însă, să renunțe, pentru că, așa cum s-a stabilit, fără o „identitate colectivă europeană", UE nu poate supraviețui.

Ce face entitatea cu o problemă prea complexă? O simplifică. Masiv. Până la amputare. Potrivit rezoluției și documentelor aferente ei, în abordarea Uniunii Europene, istoria a început cu Al Doilea Război Mondial.

Mai țineți minte istoria antică, medievală, modernă – dacii, romanii, cnejii, voievozii, Horea-Cloșca-și-Crișan, domnitorii, Tudor Vladimirescu, Răscoala de la 1907, unirile, Pașopt, Războiul de Independență, Primul Război Mondial, treceți batalioane române, paradisul democratic care a fost perioada interbelică sub domnia dinastiei Hohenzollern? Ei bine, uitați-le.

Istoria europeană, ca sursă de generare a unei „identități europene", este formată din: Al Doilea Război Mondial (Holocaust), nazism și stalinism (acestea două luate împreună).

Ne explică un articol sintetic (http://theloop.ecpr.eu/the-eus-approach-to-western-and-eastern-european-collective-memory/):

„Fundamentele memoriei colective europene rezidă în Holocaust, a cărui comemorare a devenit, treptat, tot mai transnațională. În 1993 și 1995, Parlamentul European a adoptat două rezoluții anti-discriminare, indicând o concentrare tot mai intensă pe comemorarea Holocaustului...

La mijlocul anilor 2000, cele mai multe țări vest-europene credeau că Holocaustul poate deveni o memorie comună pentru UE. Dar majoritatea țărilor est-europene au contestat această viziune. Ele au susținut că un accent exclusiv pe Holocaust ar fi o nedreptate față de victimele altor regimuri totalitare...

Acest contrast între traseele mnemonice ale societăților din Europa de Vest și cea de Est a determinat UE să dezvolte o memorie colectivă comună...".

Studiul din 2017 privind identitatea europeană explică, pe scurt, același lucru: există***„două modele-cadru de memorie, aflate în concurență": „modelul-cadru «unicitatea Holocaustului», care a dat formă culturii vest-europene postbelice, și modelul-cadru «național-socialismul și stalinismul sunt ambele la fel de rele», care este elementul central al eforturilor națiunilor est-europene de a se împăca cu trecutul lor comunist"***.

În rezoluție, Parlamentul European ***„își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că în Europa continuă să existe o concurență latentă și o incompatibilitate parțială între diferitele cadre de memorie și culturi ale memoriei, ca de exemplu între Europa de Vest și Europa de Est..."***.

Studiul afirmă că această tensiune se datorează ***„interpretărilor divergente date trecutului"***. Eu aș fi zis că e din cauza diferențelor dintre trecuturile propriu-zise.

Noi, în Europa de Est, am mai trăit, după război, un mic incident de vreo jumătate de secol, numit comunism; mă gândesc că asta i-ar tulbura oricui „traseul mnemonic".

Nu voi zăbovi asupra mirării firești că, dintre toate câte și mai câtele realizări splendide ale civilizației dezvoltate în mii de ani pe acest vechi continent, UE a ales să rețină, în memoria colectivă a cetățeanului european pe care încearcă să-l creeze, doar orori.

Dar, revenind, cu tensiuni sau nu, cele două modele-cadru de traumă exemplară se regăsesc în rezoluția Parlamentului European, care ***„recunoaște seria de inițiative trecute și prezente la nivel european pentru a promova o memorie istorică europeană comună, inclusiv Ziua comemorării Holocaustului, Ziua europeană a comemorării victimelor tuturor regimurilor totalitare și autoritare"***plus alte câteva documente și programe care se referă tot la Holocaust, nazism și stalinism.

Hai, nu o istorie în două acte, poate în trei...

O mică muscă-n lapte, totuși. La punctul șase al rezoluției, Parlamentul European***„recunoaște crimele comise de regimurile totalitare naziste, fasciste și comuniste,*** **precum și în timpul colonialismului*****, și rolul jucat de aceste crime în modelarea percepțiilor istorice în Europa"***.

Pare un început de ceva aici. Un început de o a treia componentă a „istoriei europene" în viziunea UE.

Remarcăm, în trecere, că, atunci când e vorba de totalitarism, ni se indică ideologiile politice generatoare (nazism, fascism, comunism), dar la colonialism misterul e total. S-au apucat niște țări europene să-și facă colonii prin Africa, Orientul Mijlociu, Asia, America Centrală și de Sud, ba chiar și în Europa, dar gata, a trecut; a fost așa, un impuls de moment, câteva secole bune, dar fără vreun resort ideologic particular pe care să-l identificăm și, eventual, să-l condamnăm, ca să nu se mai repete.

Dar sunt prea pricinoasă; aici e istorie, nu farmacie. Sau, cum spune chiar rezoluția, ***„memoria istorică presupune un anumit grad important de subiectivitate, având în vedere că alegerea a ceea ce să ne amintim şi a modului în care este interpretat trecutul implică în mod necesar judecăți de valoare”***. Nimic mai evident.

Deconcertant ar fi că, la punctul anterior, aceeași rezoluție afirmă decisiv că ***„abordarea trecutului necesită cel mai înalt grad de imparțialitate şi obiectivitate”***.

Mă rog, poate am rămas eu în urmă față de standardul recomandat de disonanță cognitivă și văd contradicții unde nu-s.

Revin la colonialism. Revin degeaba, că nu se mai zice nimic de el în rezoluție. Chiar și-așa, mărturisesc că m-am bucurat puțin; zic: totuși, n-am visat.

Mai e măcar o a treia componentă a istoriei europene, pe lângă Holocaust și nazism-și-stalinism, chiar și în versiunea grav abreviată pe care o promovează UE, și anume colonialismul.

O să spuneți că e ***Schadenfreude***, dar parcă imigrația (pardon, „migrația”) din Africa și Asia e legată de acest trecut colonial, nu? Vin oamenii la capitală, să vadă și ei moștenirea, cum e și normal.

Și-apoi, dacă mă înșel cumva cu privire la „migrație”, există și alte indicii în studiile europene cum că, totuși, colonialismul a existat și produce și azi efecte.

Colonialism fără colonii

Unarticol publicat în 2023 (http://www.europenowjournal.org/2023/02/24/decolonizing-european-memory-cultures/) în *Europe Now*, jurnalul online al Council for European Studies de la Columbia University, spune că ***„Din 2020, mişcarea globală Black Lives Matter a atras atenția către urmele ubicui ale colonialismului european în spații publice și instituții. ...Aceste acțiuni (de protest) au făcut legătura dintre violențele rasiale la care sunt supuse zilnic persoanele de culoare din Europa... și lunga istorie a colonialismului european.”***

Până aici, ce să zic; identitatea și conștiința mea istorică de român (că alea europene nu sunt gata încă) îmi asigură doar o postură de chibiț.

Dar articolul continuă:

„Această istorie apare în mod diferit la diverse națiuni, dar face parte dintr-o moștenire comună, virulentă, a întregului continent (european), inclusiv în locuri care nu au avut colonii, ba chiar au fost ele însele colonizate ca parte din imperiile habsburgic, otoman sau rus” (sublinierea mea).

Ptiu, drace. Așa e la omul sărac; și colonist fără colonii să fie, tot e colonizat.

Articolul ne dă exemplul fostei Iugoslavii, colonizată de toate cele trei imperii menționate, unde ***„nemții şi sovieticii s-au ciocnit sângeros în secolul XX”*** (!) și ***„mai mult, șerbia – comparată uneori cu sclavia pe plantații – a durat mai mult acolo decât în partea vestică a continentului”***.

Slăbuț, dar și materialul clientului e ca vai de el. Oricum, se fac eforturi.

Moșteniri exclusive dar incluzive

În caz că nu vă mai amintiți, mișcarea Black Lives Matter a organizat un protest și la București (http://www.youtube.com/watch?v=5mZvOchD2Lc), protest la care să tot fi participat vreo zece-cincisprezece persoane care, din textul citit la microfon, par să se fi considerat „de culoare”, deși nu erau nici măcar bronzate, și care protestau împotriva „supremației albe” și a discriminării împotriva femeilor și „persoanelor transgen”.

În caz că nu ne credeam ochilor și urechilor, microfonul a fost apoi pasat, ilustrativ, unei „persoane transgen”, care a citit de pe o foaie că nu vrea să trăiască într-o țară în care persoanele de culoare sunt ucise de poliție, o țară care nu își ***„asumă responsabilitatea asupra secolelor de sclavie, linșărilor și a opresiunilor sistematice împotriva persoanelor de culoare”*** și care nu oprește ***„moștenirea trans-generațională a rasismului”***.

Într-un cumul amețitor de funcțiuni, aceeași „persoană transgen” purta o pancartă pe care scria ***„Sexworkers împotriva rasismului”***.

Și eu, care mă gândeam că, măcar în domeniul ăsta de activitate, beneficiarul muncii ar trebui să poată discrimina și el, cât de cât.

Din păcate, nu e o digresiune gratuită. Putem observa cu toții, inclusiv din scurtele fragmente de mai sus, multitudinea de alunecări terminologice și conceptuale care înconjoară „colonialismul”, ducând la proliferarea categoriilor de victime și, respectiv, de călăi.

Rezoluția Parlamentului European privind „conștiința istorică europeană” este plină de trimiteri la ***„nedreptățile bazate pe gen, pe convingeri și pe apartenența etnică”***, ***„combaterea diferitelor forme de intoleranță și inegalitate și construirea de societăți mai favorabile incluziunii”***, ***„stereotipurile de gen, asimetriile de putere și inegalitățile structurale... adânc înrădăcinate în istoria europeană”***; Parlamentul European ***„regretă lipsa unei abordări suficient de multiculturale și care să ia în considerare dimensiunea de gen în predarea istoriei”*** și ***„consideră esențial să se abordeze marginalizarea femeilor și a altor grupuri sociale subreprezentate în istorie și invită statele membre să pună un accent mai puternic pe acest aspect în programele naționale de învățământ”***.

Punând aceste frânturi cap la cap, mă tem că colonialismul nu a fost strecurat, chiar și cu jumătate de gură, în strâmta selecție istorică din care ar trebui să emane „identitatea europeană” doar ca recunoaștere a unui trecut incontestabil, la fel ca fascismul, nazismul și comunismul, din dorința de a evita repetarea unor tragedii istorice.

Și nici pentru că s-ar pregăti vreo frățească împărțeală atot-europeană a averilor și avantajelor colosale obținute de unele țări din coloniile lor.

Prezența colonialismului pe lista rușinii pare să anunțe că noi, toți europenii, indiferent dacă țările noastre au avut vreodată colonii sau nu, trebuie să împărtășim un sentiment de vinovăție istorică față de „moștenirea virulentă” a colonialismului, vinovăție care este o premisă necesară acceptării unor politici numite „incluzive”.

Narațiuni vechi și noi

Acum, că am văzut componentele „istoriei europene”, trecem la metodă. Cum se folosește istoria ca instrument de construcție a unei identități transnaționale?

Abordarea „indispensabilă”, ne spune studiul de fundamentare, este o concentrare ***„nu asupra a ce trebuie să ne amintim, ci, mai degrabă, asupra a cum ar trebui să ne amintim trecutul”***.

Adică, traduc eu liber, trebuie să internalizăm „*the narrative*” – narațiunea, ori scenariul care se impune. Și-apoi, toate detaliile faptice se vor alinia frumos în „amintire”, ca puii după rață, susținând scenariul.

Uniunea Europeană a avut și mai are încă mai multe scenarii de integrare. O sinteză foarte apreciată și des citată în surse europene este un studiu publicat în 2016 (http://www.scribd.com/document/626105923/Manners-Murray-European-integrationa-narratives-after-the-Nobel-2016) de Ian Manners și Philomena Murray sub titlul **„*The End of a Noble Narrative? European Integration Narratives after the Nobel Peace Prize*”**.

Citez din introducere:

„Contează dacă există sau nu o poveste a integrării europene pe care să o spunem despre evoluția UE de-a lungul ultimelor șase decade? Contează dacă avem doar o poveste sau mai multe, ori dacă acea poveste este coerentă și convingătoare? Contează dacă acea poveste se schimbă în timp? Răspunsul nostru la aceste întrebări este că da, contează. Pentru că «narațiunile sunt povești pe care oamenii le spun ca să-și priceapă realitatea»”. Strategiile narative, „inclusiv «normele narative»” care dau coerență și structură „textului”, asigură celui care le propune și întreține capacitatea de „a defini «normalitatea» și legitimitatea” – „legitimarea trecutului și a prezentului în care narațiunile funcționează ca justificare a unei entități politice ori a unui proiect politic.”

(Dacă sună obscur, aflați că autorii fac trimiteri inclusiv la Lyotard; fac și eu ce pot).

Pe limba omenească, o entitate politică ori un proiect politic are nevoie de o poveste pe care subiecții să o creadă pentru ca ele să fie percepute ca legitime și să-și atingă scopurile.

Povestea, adică „*the narrative*”, nu trebuie să fie neapărat adevărată, ci doar suficient de credibilă.

Manners și Murray trec în revistă câteva dintre narațiunile integrării europene folosite de UE până acum, începând cu ***„UE ca vehicul al păcii și reconstrucției după război”*** (scenariu aplicabil exclusiv Europei de Vest și pentru care UE a primit Premiul Nobel pentru Pace în 2012) și continuând cu ***„New Narrative for Europe”***, narațiunea economică (UE ca „piață unică”, UE ca instrument de combatere a șomajului și inflației, etc.), ***„Europa socială”*** (narațiune care a rămas într-o poziție secundară față de cea economică) ***„Europa verde”*** (care se bate cap în cap cu narațiunea economică) și ***„Europa globală”*** (care a trecut prin mai multe etape: UE ca instrument de „îmblânzire a globalizării”, „Europa neoliberală” și „fortăreața Europa”).

Fiecare dintre aceste narațiuni a avut o anumită doză de credibilitate, o ancoră mai adâncă sau mai superficială în realitate și o capacitate mai mare sau mai mică de repliere în fața intemperiilor.

În 2019, Ursula von der Leyen propunea și ea o **„narațiune UE *all-inclusive*” (http://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/43a17056-ebf1-11e9-9c4e-01aa75ed71a1)**, ale cărei detalii, dacă vreți să le aflați, citiți-le și singuri.

În ce măsură oricare dintre aceste narațiuni va supraviețui multiplelor crize care afectează UE astăzi, rămâne de văzut.

Europa valorilor în flux

Dar pare că se profilează o narațiune nouă, aparent desprinsă de economie și de domeniul social în sensul clasic. Această narațiune este cea a „valorilor europene comune” – demnitatea umană, toleranța, libertatea și egalitatea, solidaritatea și democrația.

Această narațiune are un rol direct în formarea „conștiinței istorice europene”.

Rezoluția atrage atenția că **„este important să se treacă de la o «cultură europeană a comemorării», care este predominant descendentă și preocupată de ceea ce ar trebui să-și amintească europenii, la *o «cultură a amintirii», ascendentă și centrată pe cetățeni, bazată pe principii și valori europene comune*...”**.

Studiul din 2017 detaliază că, pentru a obține această „cultură a amintirii”, țările trebuie ***„să se abțină strict de la orice tentativă de a stabili vreo ierarhie a vinei ori a suferinței ori de la încercarea de a compensa crimele între ele”*** și să dezvolte ***„o înțelegere reciprocă care să permită o reconciliere bi- și multilaterală”***.

„Inerentă în această abordare este disponibilitatea de a discuta fără rezerve momentele dificile din istoria națională. S-au făcut deja pași simbolici promițători în această direcție, manifestați în particular prin ceea ce se numește «politici ale regretului»... unde lideri naționali și-au asumat răspunderea pentru faptele rele din trecutul țării lor și s-au angajat în acte publice de expresie a remușcării”.

Înainte să apuc să-mi formulez în minte măcar prima dintre multele stupori, studiul continuă:

„O astfel de abordare lipsită de prejudecăți (!) a istoriei mai ridică o problemă:renunțarea la ideea de «adevăr istoric» ca o categorie absolută... Poate că există fapte istorice, dar nu există un adevăr istoric singular ori static.”

După care ni se citează din Foucault, care ar fi spus, cum era și de așteptat, că***„adevărul rămâne întotdeauna intrinsec și, în același timp, face parte din structurile de putere existente la un moment dat, modificându-se de-a lungul istoriei”***.

Și, suprem:

„Tot așa, adevărul unei persoane nu este în mod necesar și adevărul alteia. Având în vedere că diferitele culturi, dar și indivizii din acele culturi, subliniază diferite aspecte ale adevărului, există o multitudine de «adevăruri» chiar și în același moment istoric.”

Cine mai are întrebări, nu a fost suficient de atent. „Identitatea europeană” este una în flux, subiectivă, asociată unei „conștiințe istorice europene” dictate, foucaultian, de structurile de putere ale zilei.

Sau, cum a zis Churchill, care era, orice s-ar spune, un *causeur* mult mai bun decât Foucault:

„Istoria va fi blândă cu mine, căci intenționez s-o scriu chiar eu”.

Dar, dacă identitatea și „conștiința istorică” plutesc în asemenea derivă relativistă, cum mai sunt ele ancorate în „valorile europene” – expresie care evocă, oarecât, ceva definit și peren?

Mă tem că valorilor li se aplică exact același regim relativist ca și „adevărului istoric”, lucru observat din plin în timpul așa-zisei pandemii.

Teme pentru acasă

Aș minți să spun că mă uimesc prea tare de cele de mai sus. A crea o identitate comună unor milioane de indivizi este treabă grea și de lungă durată chiar și când ai la dispoziție creuzetul perfect pe care îl oferă statul național.

Să încerci s-o faci pe o populație enormă, formată din indivizi cu o identitate națională încă bine conturată, diferențiată cultural și lingvistic, și cu o lungă istorie de conflict, este ***„un act dificil și potențial periculos”***, ca să citez chiar rezoluția.

Singurul mod în care poți încerca s-o faci este printr-un imens proiect de inginerie socială. Caz în care mă gândesc că trebuie propui un „*narrative*” cât de cât plauzibil și convingător, care să aibă importanță reală în viața subiecților; ceva economic, social, ori pacea – narațiuni propuse cu succes de UE în decadele precedente.

Este de înțeles că astăzi astfel de promisiuni de pace și prosperitate ar fi mai puțin credibile, pentru motive pe care le vedem de dimineața până seara la TV.

Dar asta nu scuză propunerea unui scenariu („Europa valorilor”) nu doar excesiv de abstract, ci și atât de grav decredibilizat că devine un soi de fantezie de rulaj.

Democrația, de exemplu, este o valoare europeană, dar pe mine nu m-a întrebat nimeni dacă vreau să mi se adauge o „identitate europeană”, bazată pe o „conștiință istorică europeană”.

Zic „adăugare” deși, evident, nu este vorba de o suplimentare mai mult sau mai puțin bipolară, ci de o ***înlocuire*** a identității și conștiinței istorice naționale. Asta rezultă limpede din rezoluție, care ***„invită statele să-și actualizeze programele de învățământ și metodologiile de predare curente pentru a direcționa atenția de la istoria națională către cea europeană și mondială și pentru a pune accent mai mare pe înțelegerea istoriei supranaționale”***.

Temele pentru acasă continuă și sunt foarte concrete: Parlamentul European ***„solicită ca predarea istoriei europene și a integrării europene... să devină parte integrantă a sistemelor naționale de învățământ”***, cere statelor ***„să elaboreze în comun un «manual UE» pentru activitățile școlare, care să ofere orientări comune, fapte și cifre imparțiale pentru predarea istoriei europene”*** și ***„să asigure materiale didactice (de istorie) și formări adaptate, care permit profesorilor să se concentreze mai bine asupra aspectelor transnaționale și a fațetelor multiple ale istoriei”***.

Plus ***„combaterea stereotipurilor și a adevărurilor dogmatice («vacile sacre») din istoria națională”***.

Nu mă întreb care ar fi alea în cazul nostru ca să nu-mi crească tensiunea.

Avertismente

Și-apoi, dacă tot faci inginerie socială și le mai și spui subiecților c-o faci, n-ar fi bine să urmărești un rezultat închegat, coerent sau măcar funcțional?

Identitatea și conștiința care se propun nu sunt nici una, nici alta, ci doar un cofraj mititel în care să încapă, după nevoi, conținuturile prevalente ale zilei.

De pildă, pentru moment, prevalentă pare preocuparea pentru prostul obicei al conștiințelor istorice naționale încă neprelucrate european de a se folosi de istorie în scopuri, firește, politice, căci prin politică se exercită drepturile politice care descriu democrația, care democrație privește un popor cu conștiință istorică națională, istoria fiind, în mare parte, politică.

Anul 2024 este un an electoral important în Europa și în multe țări se observă o ascensiune a unor grupări politice care promovează alte narațiuni europene decât cea dezirabilă astăzi la Bruxelles. Studii pe subiectul așa-ziselor „contra-narațiuni” ale integrării europene sunt multe. (Exemple **AICI (http://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/14782804.2021.1949268)**, **AICI (http://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/14782804.2021.1919865?src=recsys)** și **AICI (http://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/14782804.2021.1960489?src=recsys)**.)

Rezoluția își exprimă această preocupare printr-o serie de avertismente care mă fac să cred că, cel puțin deocamdată, până ne crește nouă conștiința istorică europeană aseptică de care am vorbit, ordinea de zi e să ne-o ținem bine în frâu pe cea existentă, națională, să nu cumva să sară de nebună gardul Uniunii.

Printre altele, Parlamentul European ne avertizează că ***„istoria nu trebuie niciodată relativizată, denaturată sau falsificată în scopuri politice”***.

Asta-i bună. Păi scopul pentru care UE vrea să relativizeze istoriile naționale, după cum ni se spune cu subiect și predicat, nu este tot unul politic? O fi altă politică, aia bună, sau subiectiv-bună, că altfel nu-mi explic.

Apoi, Parlamentul European ***„solicită instituțiilor europene, statelor membre, țărilor candidate și potențial candidate, instituțiilor de învățământ și actorilor societății civile să își intensifice eforturile pentru a promova reconcilierea, să se abțină de la orice încercare de instrumentalizare a istoriei în scopuri politice și să combată revizionismul și negaționistul istoric atât în Uniunea Europeană, cât și în afara acesteia”***.

Rezoluția, repet, e din 17 ianuarie 2024. Nici nu pot să-mi închipui despre ce-o fi vorba.

În fine, mai sunt și alte avertismente, dar ultimul e mai degrabă bleg, așa, ca o speranță necoaptă: Parlamentul European **„estimează că amintirile colective naționale vor contribui în cele din urmă la o sferă publică europeană și vor fuziona în cadrul acesteia și că în această sferă culturile naționale de rememorare se vor completa reciproc, în loc să fie în competiție, iar *abordarea istoriei va deveni o chestiune de acțiune civică mai degrabă decât politică*”**.

Pe această notă fluierată a pagubă se încheie rezoluția Parlamentului European privind „conștiința istorică europeană”.

Cui prodest?

Mă întorc în cerc de unde am plecat și spun: la ce bun tot acest parcurs verbos, contradictoriu și alambicat despre ce inginerii sociale ar urma să se execute, pe parcursul mai multor generații, dacă mai e timp, și cu șanse de succes pe care nici măcar Parlamentul European nu le prea întrevede?

Era nevoie, deci, urgent, la acest început de an care numai bun nu se anunță, de acest document obscur, murat în concepte postmoderne, care reușește doar să consterneze cetățenii deja inflamați de lipsa unor soluții pentru problemele reale, grave și imediate care le amenință siguranța și un nivel de trai decent?

Dacă despre avertismentele politice presărate prin rezoluție era vorba, cred că ele au fost deja și sunt în continuare amplu exprimate într-o varietate de alte discursuri ale reprezentanților Uniunii.

Dar să edictezi că adoptarea unor poziții politice nealiniate la Bruxelles este expresia nepermisă a manipulării istoriilor naționale – manipulare permisă, pare-se, doar în scopurile înalte ale „integrării europene" – nu face decât să jignească inteligența și să scoată din răbdări cetățeanul de a cărui susținere și loialitate Uniunea Europeană are nevoie acum mai mult decât oricând.

Așadar, nu știu cui folosește această tentativă disperată de a crea un ***Homo Europaeus Novus***, cel fără de rădăcini, fără istorie, fără credință și fără politică, dar bine traumatizat; știu, însă, că ea este moartă în fașă, ca toate celelalte, câte-au fost.

Un lucru este cert: când ai nevoie de un Om Nou pentru proiectul tău, înseamnă că nu ai proiect. Și-atunci, ne întrebăm: ***Quo vadis, Europa?***

Donează pentru ActiveNews!

ActiveNews nu a primit niciodată altă publicitate decât cea automată, de tip Google, din care o îndepărtăm pe cea imorală. Aceasta însă nu ne asigură toate costurile.

Ziarele incomode sunt sabotate de Sistem. Presa din România primeste publicitate (adică BANI) doar în măsura în care este parte a Sistemului sau/și a Rețelei Soros. Sau dacă se supune, TACE sau MINTE.

ActiveNews NU vrea să se supună. ActiveNews NU vrea să tacă. ActiveNews NU vrea să mintă. ActiveNews VREA să rămână exclusiv în slujba Adevărului și a cititorilor.

De aceea, are nevoie de cititorii săi pentru a supraviețui așa cum este acum. Dacă și tu crezi în ceea ce credem noi, te rugăm să ne sprijini să luptăm în continuare pentru Adevăr, pentru România!

Donează cu PayPal sau card

Sau direct în conturile Media Root de la Banca Transilvania:
RO02BTRLRONCRT0563030301 (lei) | RO49BTRLEURCRT0563030301 (euro)

Pentru că suntem cenzurați pe **Facebook** (https://www.facebook.com/activenewsro)
ne puteți găsi și pe **Telegram** (https://t.me/activenewsro) și **GoogleNews**
(https://news.google.com/publications/CAAqKAgKIiJDQklTRXdnTWFnOEtEV0ZqZEdsMlpXNWxkM011Y204b0FBUAE?hl=ro&gl=RO&ceid=RO%3Aro)

PENTRU ȘTIRI NECENZURATE ABONEAZĂ-TE ACUM!

Adresa de e-mail ÎNREGISTRARE

Este gratis și poți anula oricând abonarea.

PE ACELAȘI SUBIECT

(cultura-biserica-ortodoxa/Iulian-Capsali-SFARSITUL-ILUZIEI-187892)

(opinii/Miracolul-Trump-%E2%80%93-Ceva-supranatural-se-intampla...-187867)

(opinii/Kievul-a-luat-foc-dupa-infiintarea-Bisericii-Ortodoxe-Romane-din-Ucraina-Este-mana-lui-Putin-%E2%80%93-Va-rezista-la-presiuni-Patriarhul-Daniel-187900)

(opinii/Cei-mai-Buni-dintre-Noi-au-probleme-mari-Planurile-li-se-prabusesc-unul-dupa-altul-187839)

(opinii/Cora-Muntean-Am-venit-cu-metroul-de-la-Unirii-la-Basarab.-La-Unirii-in-timp-ce-asteptam-le-am-remarcat-Mama-marcata-de-suferinta-exagerat-de-palida.-Fata-inalta-bruneta-si-frumoasa-avea-cearcane-adanci-187924)

(stiri-justitie/Av.-Elena-Radu-SE-PREGATESTE-O-MARE-FRAUDARE-A-ALEGERILOR-DE-CE-POVESTEA-CU-CEARTA-PE-COMASAREA-ALEGERILOR-Sperati-intr-o-schimbare-in-anul-2024-O-veti-avea-dictatura-pe-fata-la-vedere-187898)

COMENTARII (3)

Autentifică-te sau înregistrează-te (inregistrare) pentru a trimite comentarii.

VARVARIS
07.03.2024 12:53

De unde este aceasta poza ?

Autentifică-te sau înregistrează-te (inregistrare) pentru a trimite comentarii.

VALTER COJMAN
07.03.2024 12:58

Asta ca sa nu se mai stie cate crime si jafuri au facut tarile occidentale, de pe urma carora s-au imbogatit, de-a lungul anilor, prin ocupatie, colonizare, inrobire si/sau exterminare a populatiilor bastinase.

Autentifică-te sau înregistrează-te (inregistrare) pentru a trimite comentarii.

ELINA
07.03.2024 14:52

Apartenenta nationala traditionala se va include in cea europeana, apoi se va dizolva in aceasta. Nu va mai exista decat notiunea de cetatean europeana iar apartenenta la aceasta se va face pe baza aderarii la principiile europene: omul alb e rau, sa fii pe invers e bine, ce-i al tau e al tuturor, slava.. Orice colorat recita cu mana pe pipota sloganurile, e automat european si are drepturi mai mari decat bastinasii. La anul nu cred ca va mai fi voie sa rostim roman, bulgar, slovac.. vor fi cuvinte interzise. Turnul Babel in constructie

Autentifică-te sau înregistrează-te (inregistrare) pentru a trimite comentarii.

RECOMANDĂRILE NOASTRE

(opinii/Noul-proiect-UE-abolirea-istoriei-187992)

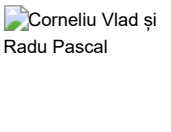

(opinii/Corneliu-Vlad-vine-joi-7-martie-la-Emisiunea-ActiveNews-Starea-de-Libertate-de-la-orele-20.00-ca-sa-ne-vorbeasca-despre-Sfarsitul-Razboiului-din-Ucraina.-Azi-despre-Radu-Pascal-Micul-Print-al-Presei-Romane-187980)

(opinii/Dinu-Sararu-a-murit-cu-zile-ca-victima-a-sistemului-medical-criminal-romanesc.-Marele-scriitor-a-fost-ingropat-intre-mestecenii-sai-de-la-Slatioara-187953)

(cultura-cultul-eroilor/Miracolul-lui-Mircea-Vulcanescu-Romania-a-iesit-plina-de-aur-din-razboi-%E2%80%93-Cum-l-a-manipulat-Antonescu-pe-Hitler-178500)

Secțiuni: EXTERNE (EXTERNE) MAREA RESETARE (COVID-ERA-COVID-SI-MAREA-RESETARE-THE-GREAT-RESET) OPINII (OPINII) PRIMA PAGINĂ (.) ȘTIRI (STIRI)

Persoane: URSULA VON DER LEYEN (PERSOANE/URSULA-VON-DER-LEYEN-4630)

Locații: EUROPA (LOCATII/EUROPA-27) ROMÂNIA (LOCATII/ROMANIA-293)

Subiecte: MAREA RESETARE (SUBIECTE/MAREA-RESETARE-6938) RESCRIEREA ISTORIEI (SUBIECTE/RESCRIEREA-ISTORIEI-12199)

Organizații: PARLAMENTUL EUROPEAN (ORGANIZATII/PARLAMENTUL-EUROPEAN-430) UE (ORGANIZATII/UE-8368)

Tip conținut: OPINII (TIP-CONTINUT/OPINII-3)

TOP 5 AUTORI

(autori/Andrei-Nicolae-170) (autori/Claudia-Marcu-562) (autori/Levana-Zigmund-675) (autori/Iustina-Filimon-555) (autori/Cronicar-623)

(https://t.me/activenewsro)

VIDEONEWS

Noi nerozii la Trinitas TV cu Papahagi și Gava:

Anotimpurile Ceahlăului / Seasons of Ceahlau - Un film documentar produs de Radu Tora

ULTIMAORĂ

15:43 (stiri/Politica-de-colonie.-Imprumutam-miliarde-de-euro-pentru-armament-adus-din-afara-187998)

14:20 (stiri/Ursula-a-turuit-la-Bucuresti-Putin-e-un-criminal-de-razboi.-Il-asteapta-Haga-187997)

13:30 (stiri/Dupa-Macron-presedintele-Cehiei-e-gata-sa-trimita-trupe-in-Ucraina-Depinde-de-ei-ce-ajutor-aleg-187996)

13:02 (stiri/Ziar-de-Cluj-Parchetul-Cluj-il-spala-pe-Bogdan-Buta.-Dosarul-in-care-era-acuzat-ca-a-agresat-sexual-doi-minori-a-fost-clasat-187994)

12:12 (stiri/Financial-Times-Suedia-se-transforma-in-centru-logistic-pentru-NATO-187993)

11:40 (opinii/Noul-proiect-UE-abolirea-istoriei-187992)

11:26 (stiri/Sorin-Rosca-Stanescu-Putin-revendica-atentatul-187991)

09:41 (opinii/Dr.-Geanina-Hagima-Raspunsul-ANMDMR-la-petitia-referitoare-la-nanomedicamente-vaccinuri-partea-II-187990)

09:25 (stiri/Rares-Bogdan-il-vrea-pe-Iohannis-la-sefia-Consiliului-European-I-se-potriveste-cel-mai-bine-187989)

08:53 (opinii/Ion-Cristoiu-Romania-fericirea-de-a-fi-halta-187988)

08:44 (opinii/Cora-Muntean-Fala-mare-traista-goala-187987)

23:14 (opinii/Dan-Radovici-Judecarea-aproapelui-187986)

22:42 (externe/Manifestul-Congresului-PPE-reunit-la-Bucuresti-contureaza-noua-directie-totalitara-neomarxista-a-guvernarii-UE-promovarea-razboiului-combaterea-fake-news-certificatul-de-

22:20 (cultura-biserica-ortodoxa/Descoperirea-Sfintei-Cruci-O-zi-atat-de-minunata-VIDEO-din-predica-Inaltpreasfintitului-Teodosie-Arhiepiscopul-Tomisului-la-6-martie-187984)

21:49 (externe/Fost-ofiter-de-informatii-in-armata-SUA-sparge-tacerea-privind-agresiunea-inumana-a-Israelului-asupra-Gaza-Ei-tintesc-si-bombardeaza-case-stiind-exact-cine-se-afla-in-ele-si-

Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România

(https://uzp.org.ro/)

CELE MAI POPULARE

CELE MAI CITITE | CELE MAI COMENTATE

1. Manifestul Congresului PPE, reunit la București, conturează noua direcție
2. Noul proiect UE: abolirea istoriei (opinii/Noul-proiect-UE-abolirea-istoriei-
3. Cora Muntean: Fală mare, traistă goală (opinii/Cora-Muntean-Fala-mare-traista-
4. Sorin Roșca Stănescu: Putin revendică atentatul (stiri/Sorin-Rosca-Stanescu-
5. "Cum și de ce să mori la 31 de ani, sportiv fiind?" - România, zguduită din
6. Dr. Geanina Hagimă: Răspunsul ANMDMR la petiția referitoare la
7. Geoingineria climatică, în acțiune: "Scut solar" pentru blocarea luminii solare,
8. Atac cu rachetă împotriva lui Zelenski? (ucraina/Atac-cu-racheta-impotriva-lui-
9. Cioclii războiului și pandemiei au ocupat Capitala României. George Simion:
10. Fost ofițer de informații în armata SUA sparge tăcerea privind agresiunea

OPINII

Levana Zigmund

de Levana Zigmund

Cel mai eficient mod de a distruge un popor este să-i interzici și să-i anulezi înțelegerea despre propria istorie. - George Orwell
(opinii/Noul-proiect-UE-abolirea-istoriei-187992)

Sorin Roșca Stănescu

VIDEO

de Sorin Roșca Stănescu

la pastila SRS! În mod cât se poate de oficial, Kremlinul a revendicat atacul cu dronă desfășurat la Odessa.
(stiri/Sorin-Rosca-Stanescu-Putin-revendica-atentatul-187991)

Dr. Geanina Hagimă

de Dr. Geanina Hagimă

În urmă cu o lună am adresat ANMDMR-ului o lista cu 57 de întrebări despre nanotehnologie, nanomedicamente, „vaccinurile" covid dar și cele clasice.
(opinii/Dr.-Geanina-Hagima-Raspunsul-ANMDMR-la-petitia-referitoare-la-nanomedicamente-vaccinuri-partea-II-187990)

Ion Cristoiu

JURNAL VIDEO

de Ion Cristoiu

Jurnalul meu video: Cum s-a transformat într-o sărbătoare națională ținerea congresului PPE la București. Klaus Iohannis va fi susținut la șefia NATO de „putinistul" Viktor Orban.
(opinii/Ion-Cristoiu-Romania-fericirea-de-a-fi-halta-187988)

Cora Muntean

de Cora Muntean

Pe vremuri, casele sătenilor săraci erau văruite, pe dinafară, cu Albastru de Mândră Mărie, un albastru intens, care să facă diferența dintre aceste case și ale celor mai avuți.
(opinii/Cora-Muntean-Fala-mare-traista-goala-187987)

Cititor ActiveNews

CUVÂNTUL CITITORULUI

de Cititor ActiveNews

Asa cum am spus, mă voi încumeta să argumentez această disfuncționalitate a generației noastre pe care eu, cel nevrednic și neavizat, o consider a fi unul din motivele dezbinării.
(opinii/Dan-Radovici-Judecarea-aproapelui-187986)

Corneliu Vlad

de Corneliu Vlad

Corneliu Vlad vine joi, 7 martie, orele 20.00, la Emisiunea ActiveNews - Starea de Libertate, ca să ne vorbească despre Sfârșitul Războiului din Ucraina. 7 martie este și ziua de naștere a subtilului și discretului gazetar Radu Pascal
(opinii/Corneliu-Vlad-vine-joi-7-martie-la-Emisiunea-ActiveNews-Starea-de-Libertate-de-la-orele-20.00-ca-sa-ne-vorbeasca-despre-Sfarsitul-Razboiului-din-Ucraina.-Azi-despre-Radu-Pascal-Micul-Print-al-Presei-Romane-187980)

Marius Mioc

de Marius Mioc

„Casa Albă nu mai pretinde testare covid pentru cei care intră în contact cu președintele Biden” este titlul unui articol din 4 martie 2024 publicat de Washington Times.
(opinii/Marius-Mioc-Presedintia-americana-nu-mai-pretinde-testare-covid-pentru-cei-care-intra-in-contact-cu-presedintele-Biden-187975)

ÎN CENTRUL ATENȚIEI
MOARTE SUBITĂ
1271 de articole

(in-centrul-atentiei/moarte-subita-7655)

ULTIMELECOMENTARII

Xenia: ***Dacă se gândesc serios să-l pună, înseamnă că au gânduri sinucigașe:(((((((((((((((***

(@ Rareș Bogdan îl vrea pe Iohannis la șefia Consiliului European: ”I se potrivește cel mai bine”)
(stiri/Rares-Bogdan-il-vrea-pe-Iohannis-la-sefia-Consiliului-European-I-se-potriveste-cel-mai-bine-187989#comentariu-277308)

Dorel Timpa: ***Nazistă, vei ajunge unde a ajuns și hitlerica !***

(@ Ursula a turuit la București: ”Putin e un criminal de război. Îl așteaptă Haga”)
(stiri/Ursula-a-turuit-la-Bucuresti-Putin-e-un-criminal-de-razboi.-Il-asteapta-Haga-187997#comentariu-277307)

Dorel Timpa: ***Fugi in zig zag tu bursula proasta, că tu ești cea mai mare criminala din toată lumea,...*** ...

(@ Ursula a turuit la București: ”Putin e un criminal de război. Îl așteaptă Haga”)
(stiri/Ursula-a-turuit-la-Bucuresti-Putin-e-un-criminal-de-razboi.-Il-asteapta-Haga-187997#comentariu-277306)

Xenia: ***Turcu a tinut-o în picioare.Rusu ce o avea de gând ?***

(@ Ursula a turuit la București: ”Putin e un criminal de război. Îl așteaptă Haga”)
(stiri/Ursula-a-turuit-la-Bucuresti-Putin-e-un-criminal-de-razboi.-Il-asteapta-Haga-187997#comentariu-277305)

Elina: ***Apartenenta nationala traditionala se va include in cea europeana, apoi se va dizolva in aceast...*** ...

(@ Noul proiect UE: abolirea istoriei)
(opinii/Noul-proiect-UE-abolirea-istoriei-187992#comentariu-277304)

(https://pictamcatedrala.ro/contribuie-si-tu)

© Copyright 2024 ActiveNews.ro. Toate drepturile rezervate.
O creație Direct Design (http://www.directdesign.ro)